

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้สื่อของนักศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าและความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา พฤติกรรมการใช้เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทางการศึกษาที่ได้รับจากการใช้สื่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อแต่ละประเภทที่ใช้ และการใช้บริการสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบย้อนรอยโดยศึกษาจากผลไปหาเหตุ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ลงทะเบียนและเข้าสอบไล่ในภาคการศึกษาที่ 2/2532 จำนวน 394 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าและความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ โดยการทดสอบค่า t วิเคราะห์การใช้บริการสื่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย โดยการหาค่าร้อยละ วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อ โดยการบรรยายสรุปตามประเภทของสื่อ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษา มีอายุต่ำสุด 19 ปี สูงสุด 69 ปี นักศึกษามีอายุตั้งแต่ 26 ปีถึง 30 ปีมากที่สุด ร้อยละ 34.8 มีอายุตั้งแต่ 31 ปีถึง 35 ปี ร้อยละ 24.6 สถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 51.9 เป็นโสด ร้อยละ 41.4 สถานะทางครอบครัว เป็นหัวหน้าครอบครัว ร้อยละ 40.0 อาศัยกับพ่อแม่ ร้อยละ 28.5 ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

ระดับ ปวส., อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 44.8 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.9 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 74.6 โดยมีตำแหน่งเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำวัน ร้อยละ 79.4 มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 43.3 และระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 32.6

การลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2532 นักศึกษาร้อยละ 59.7 ลงทะเบียนเรียน 3 ชุดวิชา และร้อยละ 31.2 ลงทะเบียนเรียน 2 ชุดวิชา นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 59.5 ลงทะเบียนเรียน 3 ชุดวิชา และร้อยละ 29.7 ลงทะเบียนเรียน 2 ชุดวิชา นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 59.9 ลงทะเบียนเรียน 3 ชุดวิชา และร้อยละ 32.7 ลงทะเบียนเรียน 2 ชุดวิชา

จำนวนครั้งที่ลงทะเบียนเรียนในชุดวิชาที่ศึกษา นับถึงการสอบไล่ประจำภาคการศึกษาที่ 2/2532 นักศึกษาร้อยละ 61.9 ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งแรก ร้อยละ 19.0 ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งที่ 2 นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 78.2 ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งแรก นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 45.6 ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งแรก และร้อยละ 29.9 ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งที่สอง

จำนวนครั้งที่เข้าสอบในชุดวิชาที่ศึกษา นักศึกษาร้อยละ 61.4 เข้าสอบเป็นครั้งแรก ร้อยละ 18.3 เข้าสอบเป็นครั้งที่ 2 นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 78.4 เข้าสอบเป็นครั้งแรก นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 44.2 เข้าสอบเป็นครั้งแรก และร้อยละ 29.9 เข้าสอบเป็นครั้งที่สอง

2. พฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษา

การใช้เอกสารการสอน โดยภาพรวมนักศึกษาร้อยละ 67.5 อ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 26.4 อ่าน 1-10 หน่วย และร้อยละ 6.1 ที่ไม่ได้อ่านเลย นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 44.8 อ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 22.7 อ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 21.7 อ่าน 1-10 หน่วย และร้อยละ 5.4 ที่ไม่ได้อ่านเลย ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านอ่านเอกสารการสอนมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

การอ่านบททวนเอกสารการสอนของนักศึกษาส่วนที่อ่านบททวนบางหน่วยกับส่วนที่ไม่ได้อ่านบททวนเลย นักศึกษาร้อยละ 39.6 ไม่ได้อ่านบททวนเอกสารการสอนเลย ร้อยละ 46.2 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 14.2 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 13.7 ไม่ได้อ่านบททวนเลย ร้อยละ 22.8 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 5.1 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 25.9 ไม่ได้อ่าน

ทบทวนเลข ร้อยละ 23.4 อ่านทบทวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 9.1 อ่านทบทวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมการอ่านทบทวนเอกสารการสอนไม่แตกต่างกัน

การอ่านทบทวนเอกสารการสอนของนักศึกษาที่อ่านทบทวนครบทั้ง 15 หน่วย นักศึกษาร้อยละ 65.8 อ่านทบทวนเอกสารการสอน 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 34.2 อ่านทบทวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ และร้อยละ 34.2 อ่านทบทวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 49.4 อ่านทบทวน 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 31.6 อ่านทบทวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 16.4 อ่านทบทวน 15 หน่วย 1 จบ ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมการอ่านทบทวนเอกสารการสอนไม่แตกต่างกัน

การทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน นักศึกษาร้อยละ 68.0 ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 17.0 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 5.6 ไม่ได้ทำเลย นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 47.2 ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 20.8 ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 13.2 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 6.8 ทำ 1-5 หน่วย ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

การบันทึกสาระสำคัญ นักศึกษาร้อยละ 51.0 ไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญเลย ร้อยละ 17.6 ทำการบันทึกสาระสำคัญ 1-5 หน่วย ร้อยละ 16.2 ทำ 11-15 หน่วย และร้อยละ 15.2 ทำ 6-10 หน่วย นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 25.7 ไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญเลย ร้อยละ 13.8 ทำการบันทึกสาระสำคัญ 11-15 หน่วย ร้อยละ 10.5 ทำ 1-5 หน่วย และร้อยละ 6.2 ทำ 6-10 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 25.3 ไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญเลย ร้อยละ 9.0 ทำการบันทึกสาระสำคัญ 6-10 หน่วย ร้อยละ 7.1 ทำ 1-5 หน่วย และมีเพียงร้อยละ 2.4 ที่ทำ 11-15 หน่วย ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านทำการบันทึกสาระสำคัญมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

การทำกิจกรรมท้ายเรื่อง นักศึกษา ร้อยละ 55.0 ไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องเลย ร้อยละ 27.5 ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง 11-15 หน่วย ร้อยละ 9.9 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 7.6 ทำ 1-5 หน่วย นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 27.0 ไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องเลย และร้อยละ 22.3 ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง 11-15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 28.0 ไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องเลย ที่ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง 6-10 หน่วย และ 11-15 หน่วย มีจำนวนเท่ากันคือ

ร้อยละ 5.2 ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านทำกิจกรรมท้ายเรื่องมากกว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

การทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน นักศึกษาร้อยละ 72.1 ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 16.3 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 11.6 ทำไม่เกิน 5 หน่วย นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 48.5 ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 23.6 ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 12.0 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 8.2 ทำไม่เกิน 5 หน่วย ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนมากกว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

จากพฤติกรรมการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน การบันทึกสาระสำคัญ การทำกิจกรรมท้ายเรื่อง และการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ดังกล่าวแล้ว สามารถสรุปเป็นภาพรวมของการทำแบบฝึกปฏิบัติได้ว่า นักศึกษาร้อยละ 80.7 ได้ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ทำในแบบฝึกปฏิบัติ ร้อยละ 19.3 ไม่ได้ทำกิจกรรมเลย นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 45.5 ได้ทำกิจกรรม นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 35.2 ได้ทำกิจกรรม และร้อยละ 14.6 ไม่ได้ทำกิจกรรมเลย ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านทำแบบฝึกปฏิบัติมากกว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วของนักศึกษาส่วนที่อ่านบททวนบางหน่วยกับส่วนที่ไม่ได้อ่านบททวนเลย นักศึกษาร้อยละ 36.1 ไม่ได้อ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติเลย ร้อยละ 50.8 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 13.1 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 10.7 ไม่ได้อ่านบททวนเลย ร้อยละ 25.4 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 5.4 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านไม่ได้อ่านบททวนเลยมีจำนวนเท่ากับนักศึกษาที่อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ คือร้อยละ 25.4 และร้อยละ 7.7 อ่านบททวนบางหน่วย มากกว่า 1 จบ ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมการอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วไม่แตกต่างกัน

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วของนักศึกษาที่อ่านบททวนครบ 15 หน่วย นักศึกษาร้อยละ 67.0 อ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 33.0 อ่านบททวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 50.0 อ่านบททวน 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 25.0 อ่านบททวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 17.0 อ่านบททวน 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 8.0 อ่านบททวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมการอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วไม่แตกต่างกัน

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 10.7 ไม่ได้อ่านบททวนเลย ร้อยละ 25.4 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และร้อยละ 5.4 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วของนักศึกษาที่อ่านครบ 15 หน่วย นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 50.0 อ่านบททวน 15 หน่วย 1 จบ และ ร้อยละ 25.0 อ่านบททวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ

(3) การดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชั้วติวิชา นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 44.4 ไม่ได้ดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชั้วติวิชาเลย และร้อยละ 5.8 ได้ดู 1-3 รายการ

(4) การฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชั้วติวิชา นักศึกษาที่สอบผ่าน ร้อยละ 45.4 ไม่ได้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชั้วติวิชาเลย และ ร้อยละ 4.8 ได้ฟัง 1-5 รายการ

พฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษา กลุ่มที่สอบไม่ผ่าน สรุปได้ดังนี้

(1) การใช้เอกสารการสอน นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 22.7 อ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 21.7 อ่าน 1-10 หน่วย และร้อยละ 5.4 ที่ไม่ได้อ่านเลย

การอ่านบททวนเอกสารการสอน นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 25.9 ไม่ได้อ่านบททวนเลย ร้อยละ 23.4 อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ และ ร้อยละ 9.1 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ

การอ่านบททวนเอกสารการสอนของนักศึกษาที่อ่านครบ 15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 16.4 อ่านบททวน 15 หน่วย 1 จบ

(2) การใช้แบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 35.2 ทำกิจกรรมที่กำหนดในแบบฝึกปฏิบัติ และร้อยละ 14.6 ไม่ได้ทำกิจกรรมเลย โดยมีพฤติกรรมการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ ร้อยละ 20.8 ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 13.2 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 6.8 ทำ 1-5 หน่วย ร้อยละ 25.3 ไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญเลย ร้อยละ 9.0 ทำการบันทึกสาระสำคัญ 6-10 หน่วย และร้อยละ 7.1 ทำ 1-5 หน่วย ร้อยละ 28.0 ไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องเลย มีที่ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง 6-10 หน่วย และ 11-15 หน่วยมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 5.2 ร้อยละ 23.6 ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 12.0 ทำ 6-10 หน่วย และร้อยละ 8.2 ทำไม่เกิน 5 หน่วย

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ไม่ได้อ่านบททวนเลย มีจำนวนเท่ากับนักศึกษาที่อ่านบททวนบางหน่วย 1 จบ คือ ร้อยละ 25.4 และร้อยละ 7.7 อ่านบททวนบางหน่วยมากกว่า 1 จบ

การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วของนักศึกษาที่อ่านครบ 15 หน่วย นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 17.0 อ่านบททวน 15 หน่วย 1 จบ และร้อยละ 8.0 อ่านบททวน 15 หน่วยมากกว่า 1 จบ

(3) การดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 43.4 ไม่ได้ดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาเลย และร้อยละ 6.4 ได้ดู 1-3 รายการ

(4) การฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ร้อยละ 45.4 ไม่ได้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาเลย และร้อยละ 4.4 ที่ได้ฟัง 1-6 รายการ

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมในการอ่านเอกสาร การสอน การทำแบบฝึกปฏิบัติ การทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน การบันทึกสาระสำคัญ การทำกิจกรรมท้ายเรื่อง และการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบผ่านอ่านเอกสารการสอน ทำแบบฝึกปฏิบัติ ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน ทำการบันทึกสาระสำคัญ ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง และทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนมากกว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ส่วนพฤติกรรมในการอ่านบททวนเอกสารการสอน การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว การดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา และการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน มีพฤติกรรมในการอ่านบททวนเอกสารการสอน การอ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว การดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา และการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณค่า และความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้

4.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าทางการศึกษาที่ได้รับจากการใช้ เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง

สำคัญ .05 กล่าวคือ นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม เห็นคุณค่าของรายการวิทยุกระจายเสียง
ประจำวิชาไม่แตกต่างกัน

4.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของเอกสาร
การสอน แบบฝึกปฏิบัติ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง

ความเหมาะสมของเอกสารการสอน นักศึกษาที่สอบผ่านและ
สอบไม่ผ่าน เห็นว่าเอกสารการสอนมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ 3.79 และ 3.52 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความ
เหมาะสมของเอกสารการสอน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเอกสารการสอนมีความ
เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นในรายละเอียดแต่ละด้าน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความสอดคล้องซึ่งกันและกันของเนื้อหา
วิชา การเรียงลำดับเนื้อหาวิชา และรูปเล่มและการจัดพิมพ์กล่าวคือ นักศึกษาที่
สอบผ่าน เห็นว่าเอกสารการสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน
ส่วนความเหมาะสมในด้านความถูกต้องและทันสมัยของเนื้อหาวิชา และการใช้ภาษา
และศัพท์ทางวิชาการในเอกสารการสอน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่าง
กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ความเหมาะสมของแบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษาที่สอบผ่าน เห็นว่า
แบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และ
นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน เห็นว่าแบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมระดับปานกลาง โดยมี
คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม
ของแบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าแบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในราย
ละเอียดแต่ละด้าน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 ในด้านความสอดคล้องของแบบฝึกปฏิบัติกับเนื้อหาสาระในเอกสาร
การสอน ความเหมาะสมของแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน และความเหมาะสม
ของแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ส่วนในด้านรูปเล่มและการจัดพิมพ์ นักศึกษามี
ความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบ
ผ่านเห็นว่าแบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน แต่ใน
ด้านการเว้นที่ว่างสำหรับบันทึกสาระสำคัญและตอบกิจกรรมท้ายเรื่อง นักศึกษาทั้งสอง
กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ความเหมาะสมของรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำวิชา
นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน เห็นว่ารายการวิทยุโทรทัศน์ประจำวิชามีความ

เหมาะสมระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และ 3.35 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการวิทยุโทรทัศน์ ประจำชุดวิชา นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่ารายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา มีความเหมาะสมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในรายละเอียดแต่ละด้าน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างต่างกันในที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ารายการวิทยุ-โทรทัศน์ประจำชุดวิชา มีความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน

ความเหมาะสมของรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน เห็นว่ารายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา มีความเหมาะสมระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ 3.20 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการวิทยุ-กระจายเสียงประจำชุดวิชา นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่ารายการวิทยุกระจายเสียง ประจำชุดวิชา มีความเหมาะสมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในรายละเอียดแต่ละด้าน นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ารายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา มีความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน

5. การใช้บริการสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ

5.1 ส่วนที่เกี่ยวกับการใช้บริการสื่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

การได้รับเอกสารการสอน นักศึกษาร้อยละ 35.6 ได้รับเอกสารการสอนระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 24.1 ได้รับเอกสารการสอนก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 40.0 ใช้เอกสารการสอนเดิมที่มีอยู่แล้วเนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำ นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 44.6 ได้รับเอกสารการสอนระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 33.1 ได้รับเอกสารการสอนก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 22.3 ใช้เอกสารการสอนเดิมที่มีอยู่แล้วเนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 26.5 ได้รับเอกสารการสอนระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 15.0 ได้รับเอกสารการสอนก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 57.8 ใช้เอกสารการสอนเดิมที่มีอยู่แล้วเนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำ

การได้รับแบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษาร้อยละ 35.9 ได้รับแบบฝึก-ปฏิบัติระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 23.8 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 39.3 ใช้แบบฝึกปฏิบัติเดิมที่มีอยู่แล้วเนื่องจาก

ลงทะเบียนเรียนซ้ำ นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 15.3 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 32.4 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 21.6 ใช้แบบฝึกปฏิบัติเดิมที่มีอยู่แล้ว เนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 26.5 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ร้อยละ 15.0 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติก่อนเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 57.1 ใช้แบบฝึกปฏิบัติเดิมที่มีอยู่แล้ว เนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำ

การได้รับตารางออกอากาศรายการวิทยุโทรทัศน์และรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา นักศึกษาร้อยละ 63.4 ได้รับตารางออกอากาศรายการวิทยุโทรทัศน์และรายการวิทยุกระจายเสียงก่อนกำหนดการออกอากาศ และร้อยละ 34.6 ได้รับตารางออกอากาศภายหลังจากที่ออกอากาศผ่านไปแล้ว นักศึกษาที่สอบผ่านร้อยละ 65.5 ได้รับตารางออกอากาศก่อนกำหนดการออกอากาศ และร้อยละ 33.8 ได้รับตารางออกอากาศภายหลังจากที่ออกอากาศผ่านไปแล้ว นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านร้อยละ 61.2 ได้รับตารางออกอากาศก่อนกำหนดการออกอากาศ และร้อยละ 35.4 ได้รับตารางออกอากาศภายหลังจากที่ออกอากาศผ่านไปแล้ว

5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ รายการวิทยุโทรทัศน์และรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาที่ศึกษา

ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อ นักศึกษาทั้งหมด มีปัญหาในการใช้สื่อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ในการใช้เอกสารการสอน เนื้อหาบางหน่วยมีความยาวมากเกินไป วกวน สับสน เนื้อหายากแก่การเข้าใจ การใช้ภาษาและศัพท์ทางวิชาการยากแก่การเข้าใจ ในการใช้แบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนไม่ตรงกัน และมีปัญหาเกี่ยวกับรายการวิทยุกระจายเสียงคือ ไม่สามารถฟังได้เนื่องจากมีคลื่นแทรกมาก นอกจากนั้นนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ศึกษาคือ ไม่มีเวลาดูรายการวิทยุโทรทัศน์เลย มีเวลาว่างไม่ตรงกับเวลาออกอากาศรายการวิทยุกระจายเสียง ไม่มีเวลาฟังรายการวิทยุกระจายเสียงเลย เวลาว่างไม่ตรงกับเวลาออกอากาศรายการวิทยุโทรทัศน์ มีเวลาอ่านเอกสารการสอนไม่เพียงพอ ได้รับเอกสารการสอนล่าช้าและได้รับตารางออกอากาศรายการวิทยุกระจายเสียงล่าช้า

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อ นักศึกษาทั้งหมดให้ข้อเสนอแนะจากการใช้สื่อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การใช้เอกสารการสอน ควรสรุปเนื้อหาให้มีประเด็นชัดเจนพร้อมคำอธิบายเพื่อช่วยแก่การเข้าใจ

เนื้อหาควรกระชับรัด ไม่วกวนสับสน ในการใช้วิทยุโทรทัศน์ควรเพิ่มเวลาออกอากาศแต่ละรายการให้มากขึ้น ควรปรับปรุงเอกสารการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ และควรเพิ่มจำนวนข้อคำถามในแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนในแบบฝึกปฏิบัติให้มากกว่านี้ นอกจากนี้ นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดส่งเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติให้นักศึกษาได้รับก่อนเปิดภาคการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภูมิหลังของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ส่วนใหญ่มีอายุ ตั้งแต่ 26 ปีถึง 35 ปี แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน เป็นหัวหน้าครอบครัว ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและระดับ ปวส., อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 79.7 มีอาชีพเป็นข้าราชการและลูกจ้างรัฐบาล โดยเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำวัน มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี ร้อยละ 75.9 จากภูมิหลังของนักศึกษาดังกล่าว เป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยจัดการศึกษาได้ตรงตามพันธานที่ว่า จะมุ่งพัฒนาคุณภาพของประชาชน เพิ่มพูนวิทยฐานะแก่ผู้ประกอบอาชีพ และขยายโอกาสทางการศึกษาต่อ ซึ่งเหตุผลในการจัดการศึกษาประการสำคัญของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้แก่บุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวางทั่วถึง และเป็นธรรมโดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาให้กับผู้ใหญ่และผู้ประกอบอาชีพแล้ว ทำให้สามารถจัดข้อจำกัดทางการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่อยู่ในระบบงาน ได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้เพิ่มขึ้น

2. การลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2532 นักศึกษาส่วนใหญ่ลงทะเบียนเรียนจำนวน 3 วิชา ที่เป็นเช่นนั้นนักศึกษาอาจมีความมุ่งหวังที่จะสำเร็จการศึกษาโดยเร็ว แต่อาจเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านมีจำนวนมาก ร้อยละ 49.8 จากการที่มหาวิทยาลัยได้แนะนำวิธีการศึกษาให้นักศึกษาศึกษาเนื้อหาสาระจากสื่อการศึกษาให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้อย่างเป็นขั้นตอน และควรใช้เวลาในการศึกษาแต่ละหน่วยประมาณ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังนั้นถ้านักศึกษาลงทะเบียนเรียน 3 วิชา นักศึกษาก็ควรมีเวลาศึกษาเนื้อหาสาระจากสื่อต่าง ๆ หน่วยละ 36 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การที่นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านลงทะเบียนเรียนมากถึง 3 วิชา อาจเป็นเพราะไม่ได้สำรวจความพร้อมด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษาของตนเอง ส่วนจำนวนครั้งที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาที่ศึกษา โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ลงทะเบียนเรียนเป็นครั้งแรก ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่านลงทะเบียนเรียน

เป็นครั้งแรก ร้อยละ 78.2 และร้อยละ 45.6 จำนวนครั้งที่เข้าสอบของนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าสอบเป็นครั้งแรก โดยนักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่านเข้าสอบเป็นครั้งแรกมากที่สุด ร้อยละ 78.4 และร้อยละ 44.2 ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

3.1 พฤติกรรมการอ่านเอกสารการสอน จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 67.5 นักศึกษาที่สอบผ่านอ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 44.8 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านอ่านเอกสารการสอน 11-15 หน่วย ร้อยละ 22.7 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านเอกสารการสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เอกสารการสอนเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอน นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เมื่อนักศึกษามีพฤติกรรมในการอ่านเอกสารการสอนมาก ก็ส่งผลให้นักศึกษาสอบผ่านได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ สุวันทาร์ตน์ (2530) ที่ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชพบว่า บัณฑิตใช้เอกสารการสอนระดับมาก ศูนย์วิจัยและพัฒนาระหว่างชาติได้ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530) ศึกษาวิจัยจากกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2525 และ 2526 ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของกองแผนงานมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531) ที่ได้ศึกษาจากกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2527 พบว่า บัณฑิตใช้เอกสารการสอนทันทีตั้งแต่ได้รับเอกสารการสอน การวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525) พบว่า ผู้สอบผ่านในโครงการศึกษาต่อเนื่อง อ่านเอกสารการสอนครบทุกหน่วยมีจำนวนมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาพบว่า ผู้สอบผ่านมีพฤติกรรมการอ่านเอกสารการสอนเช่นเดียวกัน การวิจัยของสุจิตรา จันทรสว่าง (2528) ได้ทำการเปรียบเทียบวิธีการอ่านเอกสารการสอนของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ และวิทยาการจัดการปรากฏว่า ได้ผลสรุปเช่นเดียวกันคือ ส่วนใหญ่ของบัณฑิตทั้งสองสาขาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อ่านเอกสารการสอนมากกว่าบัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.2 พฤติกรรมการอ่านบททวนเอกสารการสอน จากตารางที่ 19 และ 20 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการอ่านบททวนเอกสารการสอนไม่แตกต่างกัน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน การที่เป็นดังนี้เป็นเพราะ การอ่านเอกสารการสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบผ่านอ่านเอกสาร

การสอนมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านบททวนเอกสารการสอนของนักศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย ถ้านักศึกษาได้อ่านเอกสารการสอนมาก และเป็นที่น่าสนใจเกิดว่า นักศึกษาที่อ่านบททวนเอกสารการสอนบางหน่วย 1 จบ แต่สอบไม่ผ่าน (ร้อยละ 23.4) จึงควรจะมีการศึกษาเจาะลึก ว่ามีสาเหตุมาจากอะไร การที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น นักศึกษาได้อ่านเอกสารการสอนไม่ครบทั้ง 15 หน่วย จึงทำให้ได้รับความรู้จากเอกสารการสอนเพียงบางส่วน ในการอ่านบททวนนั้น นักศึกษาก็ยังอ่านบททวนเพียงบางหน่วย และนักศึกษาอาจทำแบบฝึกปฏิบัติเพียงบางหน่วย จึงทำให้นักศึกษาได้รับความรู้จากเนื้อหาสาระไม่ครบถ้วน จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3.3 พฤติกรรมการประเมินผลตนเองก่อนเรียน จากตารางที่ 22 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 68.0 นักศึกษาที่สอบผ่านทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 47.2 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 20.8 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการทำการประเมินผลตนเองก่อนเรียนมาก เพราะเป็นการวัดและประเมินให้รู้ว่าตนเองมีความรู้เดิมในเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในแง่การวางแผนการเรียนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสจัดลำดับการเรียนของตนให้เป็นไปตามขั้นตอน จึงทำให้นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนมากสอบผ่านได้มาก ส่วนนักศึกษาที่เห็นคุณค่าและความสำคัญในการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนน้อย ได้ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนน้อยและไม่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการศึกษา จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสอบผ่านได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเรียนในระบบการเรียนการสอนทางไกลของบัณฑิตที่สำเร็จในปีการศึกษา 2527 พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนทั้งหมด ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของกองแผนงานและสำนักบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532) ที่ได้ศึกษาวิธีการเรียนของนักศึกษาใหม่ปีการศึกษา 2526-2528 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนทั้งหมด การวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525) พบว่า ผู้สอบผ่านในโครงการการศึกษาต่อเนื่องร้อยละ 34.64 ของผู้สอบผ่านทั้งหมดที่ได้ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนเกือบทั้งหมด ส่วนศูนย์วิจัยและ

พัฒนาระหว่างชาติและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530) ได้ศึกษาวิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2525-2526 พบว่า บัณฑิตไม่ได้ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนเลย

3.4 พฤติกรรมการบันทึกสาระสำคัญ จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญร้อยละ 51.0 ทำการบันทึกสาระสำคัญ 1-5 หน่วย ร้อยละ 17.6 ทำ 11-15 หน่วย ร้อยละ 16.2 และทำ 6-10 หน่วย ร้อยละ 15.2 นักศึกษาที่สอบผ่านไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญร้อยละ 25.7 ทำ 11-15 หน่วย ร้อยละ 13.8 และทำ 1-5 หน่วย ร้อยละ 10.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านไม่ได้ทำการบันทึกสาระสำคัญร้อยละ 25.3 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการบันทึกสาระสำคัญของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการบันทึกสาระสำคัญ เพื่อเป็นการย้ำความเข้าใจและเพื่อให้เกิดความทรงจำ ทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถจำได้นาน เพราะการบันทึกสาระสำคัญเป็นการศึกษาผ่านประสาทสัมผัสหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2525) พบว่า ผู้สอบผ่านส่วนใหญ่ทำการบันทึกสาระสำคัญเป็นบางส่วน จากข้อค้นพบของศูนย์วิจัยและพัฒนาระหว่างชาติและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530) ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531) พบว่า บัณฑิตทำการบันทึกสาระสำคัญเป็นบางส่วน กองแผนงานและสำนักบริการการศึกษา (2532) พบว่า นักศึกษาทำการบันทึกสาระสำคัญเป็นบางส่วน ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่สอบผ่านได้เลือกทำเฉพาะหน่วยที่เห็นว่าสำคัญและมีคุณค่าต่อการศึกษาโดยทำมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

3.5 พฤติกรรมการทำกิจกรรมท้ายเรื่อง จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องร้อยละ 55.0 และทำกิจกรรมท้ายเรื่อง 11-15 หน่วย ร้อยละ 27.5 นักศึกษาที่สอบผ่านไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องร้อยละ 27.0 ทำ 11-15 หน่วย ร้อยละ 22.3 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านไม่ได้ทำกิจกรรมท้ายเรื่องร้อยละ 28.0 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำกิจกรรมท้ายเรื่องของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมท้ายเรื่อง เพราะ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนและตรวจสอบว่าตนมีความเข้าใจเนื้อหาสาระในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่กำลังศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2525) พบว่า ผู้สอบผ่านส่วนใหญ่ทำกิจกรรมท้ายเรื่องเป็นบางส่วน จากข้อค้นพบของศูนย์วิจัยและพัฒนาระหว่างชาติและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530)

ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531) ที่พบว่า บัณฑิตทำกิจกรรมท้ายเรื่องเป็นบางส่วน กองแผนงานและสำนักบริการการศึกษา (2532) พบว่า นักศึกษาทำกิจกรรมท้ายเรื่องเป็นบางส่วน ดังนั้น อาจสรุปได้ว่านักศึกษาที่สอบผ่านได้เลือกทำเฉพาะหน่วยที่เห็นว่าสำคัญ และมีคุณค่าต่อการศึกษาโดยทำมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

3.6 พฤติกรรมการประเมินผลตนเองหลังเรียน จากตารางที่ 25 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 72.1 นักศึกษาที่สอบผ่านทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 48.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน 11-15 หน่วย ร้อยละ 23.6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่สอบผ่านให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน เพราะทำให้นักศึกษาได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด โดยการเปรียบเทียบกับทำก่อนเรียน จึงทำให้นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนมาก สอบผ่านได้มาก ส่วนนักศึกษาที่เห็นคุณค่าและความสำคัญในการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนน้อย ถ้าไม่ได้ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนเลยก็จะไม่รู้ตัวว่าตัวเองเกิดการเรียนรู้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนน้อย ทำให้การเรียนไม่เป็นไปตามลำดับขั้นของวิธีการศึกษาด้วยตนเองตามระบบการเรียนการสอนทางไกล จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสอบผ่านได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531) พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนทั้งหมด ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่กองแผนงานและสำนักบริการการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้ร่วมกันวิจัย (2532) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนทั้งหมด การวิจัยในปี 2525 ที่กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้วิจัย พบว่า ผู้สอบผ่านในโครงการการศึกษาต่อเนื่องร้อยละ 45.1 ของผู้สอบผ่านทั้งหมดที่ได้ทำการประเมินผลตนเองหลังเรียนเกือบทั้งหมด แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของศูนย์วิจัยและพัฒนาาระหว่างชาติและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530) ที่พบว่า บัณฑิตไม่ได้ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนเลย

3.7 พฤติกรรมการทำแบบฝึกปฏิบัติ จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาที่สอบผ่าน (ร้อยละ 45.5) ทำแบบฝึกปฏิบัติมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน (ร้อยละ 35.2) ทั้งนี้ อาจแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกปฏิบัติเป็นสื่อหลักเช่นเดียวกับเอก

สารการสอน การทำแบบฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ก็เท่ากับเป็นการทบทวนและย้ำความรู้ความเข้าใจที่มีต่อเนื้อหาสาระที่เรียนไปแล้วให้จำได้แม่นยำยิ่งขึ้น เมื่อนักศึกษาให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของแบบฝึกปฏิบัติมาก จึงมีพฤติกรรมในการทำแบบฝึกปฏิบัติมากก็ส่งผลให้นักศึกษาสอบผ่านมาก ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้สอดคล้องกับพฤติกรรมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2527 และนักศึกษาใหม่ปีการศึกษา 2526-2528 ที่ตอบว่าส่วนใหญ่ได้ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมด ในการบันทึกสาระสำคัญและการทำกิจกรรมท้ายเรื่องนั้น นักศึกษากลุ่มที่สอบผ่านอาจเลือกทำกิจกรรมเฉพาะหน่วยที่มีเนื้อหายากแก่การเข้าใจ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและจำได้นานมากขึ้น ดังเช่นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2525-2526 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี 2527 และนักศึกษาใหม่ปีการศึกษา 2526-2528 ที่ตอบว่าทำบางส่วน แต่ข้อค้นพบในการทำแบบฝึกปฏิบัติของนักศึกษาครั้งนี้ขัดแย้งกับการทำแบบฝึกปฏิบัติของบัณฑิตส่วนใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาในปี 2525-2526 ที่ตอบว่าไม่ได้ทำแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนเลย ส่วนผลการวิจัยของสุจิตรา จันทรสว่าง (2528) พบว่า บัณฑิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทำแบบฝึกปฏิบัติบางเรื่อง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทำแบบฝึกปฏิบัติทุกเรื่อง สำหรับบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการจัดการ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไม่ทำแบบฝึกปฏิบัติเลย กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทำแบบฝึกปฏิบัติบางเรื่อง จากการวิจัยของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525) มีข้อที่น่าสนใจก็คือ ผู้สอบผ่านในโครงการการศึกษาต่อเนื่องร้อยละ 34.64 ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนมากกว่าร้อยละ 75.0 และร้อยละ 45.1 ทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนมากกว่าร้อยละ 75.0 แสดงให้เห็นว่าผู้สอบผ่านในโครงการการศึกษาต่อเนื่องมีอัตราส่วนของผู้ที่ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนน้อยกว่านักศึกษาในปัจจุบัน นั่นคือ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงให้นักศึกษาทำกิจกรรมในแบบฝึกปฏิบัติมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะสภาพสิ่งแวดล้อมและตัวแปรอื่นไม่เหมือนกัน

3.8 พฤติกรรมการอ่านทบทวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว จากตาราง 26 และ 27 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการอ่านทบทวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วไม่แตกต่างกัน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ที่เป็นดังนี้เพราะการอ่านเอกสารการสอนและการทำแบบฝึกปฏิบัติของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบผ่านอ่านเอกสารการสอนและทำแบบฝึกปฏิบัติมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านทบทวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้ว มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย ถ้านักศึกษาได้อ่านเอกสารการสอน ทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน ทำ

การบันทึกสาระสำคัญ ทำกิจกรรมท้ายเรื่องและทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนมาก หรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อนักศึกษามีพฤติกรรมในการใช้สื่อหลักมาก ก็ส่งผลให้นักศึกษาสอบผ่านได้มาก ส่วนนักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการใช้สื่อหลักน้อย ก็ส่งผลให้นักศึกษาสอบผ่านได้น้อยและเป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาที่อ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติที่ได้ทำแล้วบางหน่วย 1 จบ แต่สอบไม่ผ่าน (ร้อยละ 25.4) จึงควรจะมีการศึกษาเจาะลึกว่ามีสาเหตุมาจากอะไร การที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น นักศึกษาได้อ่านเอกสารการสอนไม่ครบทั้ง 15 หน่วย จึงทำให้ได้รับความรู้จากเอกสารการสอนเพียงบางส่วน ส่วนในการทำแบบฝึกปฏิบัติ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ทำเพียงบางหน่วยเช่นกัน ดังนั้นจึงมีผลทำให้ นักศึกษาที่อ่านบททวนแบบฝึกปฏิบัติได้เพียงบางหน่วยเท่านั้น ทำให้ นักศึกษาได้รับความรู้จากเนื้อหาสาระ ไม่ครบถ้วนจึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3.9 พฤติกรรมการดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา จากตารางที่ 28 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชา ร้อยละ 87.8 นักศึกษาที่สอบผ่านไม่ได้ ร้อยละ 44.4 นักศึกษาที่สอบผ่านไม่ได้ ร้อยละ 43.4 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยุโทรทัศน์เป็นเพียงสื่อเสริมที่ให้ความรู้ในลักษณะขยายและเสริมความในเนื้อหาสาระของเอกสารการสอน แต่มีข้อจำกัดในการนำเสนอเนื้อหา คือ มีกำหนดเวลาออกอากาศที่แน่นอน และออกอากาศเพียงครั้งเดียว ถ้านักศึกษาพลาดโอกาสในการดูก็จะไม่สามารถติดตามดูรายการเดิมได้อีก และอาจมีสาเหตุอื่นที่ทำให้ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ดูรายการคือ นักศึกษาอยู่ในสถานที่ซึ่งไม่สามารถรับภาพได้ชัดเจน ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ มีความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถดูรายการได้เนื่องจาก ไม่มีเวลาหรือมีเวลาว่างไม่ตรงกับเวลาที่ออกอากาศ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์นั้นนักศึกษาจะศึกษาเวลาใด สถานที่ใดก็ได้ไม่จำกัด ดังนั้นนักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อหลักต่างกัน ก็ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาของนักศึกษาไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ข้อค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักเทคโนโลยีการศึกษา (2526 และ 2531) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาเลย ศุทธิณี โอบายะวาทย์ (2530) พบว่า นักศึกษานาน ๆ จึงจะดูรายการสักครั้งพอ ๆ กับไม่ได้ดูรายการเลย ส่วนผลการวิจัยของวีรยุทธ บุญยะไวโรจน์ (2528),

สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530), กอง
แผนงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531 และ 2532) ได้ค้นพบตรงกัน
คือ บัณฑิตและนักศึกษาดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาที่เรียนเป็นบางครั้ง

3.10 พฤติกรรมการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา
จากตารางที่ 29 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำ
ชุดวิชาเลย ร้อยละ 90.8 นักศึกษาที่สอบผ่านไม่ได้ฟังร้อยละ 45.4 นักศึกษาที่สอบ
ไม่ผ่านไม่ได้ฟังร้อยละ 45.4 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูรายการ
วิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่าง
กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยุกระจายเสียงเป็นเพียงสื่อเสริมที่ให้ความรู้ในลักษณะ
เสริมประสบการณ์การเรียนรู้ นอกเหนือจากเอกสารการสอน แต่มีข้อจำกัดในการ
นำเสนอเนื้อหา คือ มีกำหนดเวลาออกอากาศที่แน่นอน และออกอากาศเพียงครั้ง
เดียว ถ้านักศึกษาพลาดโอกาสในการฟัง ก็จะไม่สามารถติดตามฟังรายการเดิมได้
อีก และอาจมีสาเหตุอื่นที่ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ฟังรายการคือ นักศึกษาไม่มี
เครื่องรับวิทยุกระจายเสียงมีความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถฟังรายการได้เนื่องจาก
ไม่มีเวลาหรือมีเวลาว่างไม่ตรงกับเวลาที่ออกอากาศ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์นั้นนักศึกษาจะ
ศึกษาเวลาใด สถานที่ใดก็ได้ไม่จำกัด ดังนั้นนักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อหลัก
ต่างกัน ก็ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการฟัง
รายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาของนักศึกษา ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน ทั้งนี้ข้อค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรมการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุด
วิชาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2526) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา
เกี่ยวกับการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงในชุดวิชาที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนน้อย
ที่ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา ส่วนผลการวิจัยของวิริยยุทธ
บุญยะไวโรจน์ (2528), ศูนย์วิจัยและพัฒนาาระหว่างชาติ ร่วมกับมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช (2530), ศุทธิณี โอบายะวาทย์ (2530) และกองแผนงาน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532) ได้ค้นพบตรงกันคือ บัณฑิตและนักศึกษา
ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชาที่เรียนเป็นบางครั้ง

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าและความเหมาะสมของสื่อ
การเรียนการสอนที่ใช้

4.1 คุณค่าของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ ผลจากการวิจัยพบว่า
นักศึกษาที่สอบผ่านเห็นคุณค่าของเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติสูงกว่านักศึกษา
ที่สอบไม่ผ่าน แสดงว่าทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนของ

นักศึกษากล่าวคือ เมื่อนักศึกษาให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของเอกสารการสอน และแบบฝึกปฏิบัติมาก จึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อดังกล่าวมากขึ้นและใช้มากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

4.2 ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ ผลจากการวิจัยพบว่านักศึกษาที่สอบผ่านเห็นว่าเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน แสดงว่าทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนของนักศึกษา กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมมาก จึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อดังกล่าวมากขึ้นและใช้มากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน

5. การใช้บริการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย โดยหลักการของการจัดส่งสื่อการศึกษา นักศึกษาควรได้รับเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติก่อนเปิดภาคการศึกษา แต่จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาร้อยละ 35.6 ได้รับเอกสารสอนระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้นและร้อยละ 35.9 ได้รับแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเวลาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น เมื่อได้ทำการตรวจสอบขั้นตอนการผลิตชุดวิชาและการจัดส่งเอกสารการสอนแล้ว ปรากฏว่า เอกสารการสอนเหล่านี้ได้มีการจัดทำต้นฉบับเสร็จจានแล้ว แต่สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาได้รับสื่อดังกล่าวล่าช้า อาจเป็นเพราะนักศึกษาลงทะเบียนเรียนล่าช้าหรือมหาวิทยาลัยจัดพิมพ์สื่อดังกล่าวเสร็จช้ากว่ากำหนด แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่านได้รับบริการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนจากมหาวิทยาลัยอย่างเสมอภาคกัน แสดงให้เห็นว่าการให้บริการของมหาวิทยาลัยไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สื่อการศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการสำรวจพบว่า นักศึกษาร้อยละ 93.9 ของนักศึกษาทั้งหมดได้อ่านเอกสารการสอน และนักศึกษาร้อยละ 80.7 ได้ทำแบบฝึกปฏิบัติ โดยนักศึกษาที่สอบผ่านได้อ่านเอกสารการสอนและทำแบบฝึกปฏิบัติมากกว่านักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเน้นการพัฒนาคุณภาพของเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติ

เพราะเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น และนักศึกษาสะดวกที่จะศึกษาเมื่อใด สถานที่ใดก็ได้ไม่จำกัด เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาให้มากขึ้น การจัดทำสื่อหลักซึ่งได้แก่ แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน บันทึกสาระสำคัญ กิจกรรมท้ายเรื่องและแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ควรให้ความสอดคล้องกับเอกสารการสอนในแง่วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลการศึกษา

2. เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากสื่อหลักมีความจำกัดในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาสาระและประสบการณ์บางลักษณะ จึงจำเป็นต้องมีสื่อเสริมช่วยให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์สูงขึ้น แต่จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาร้อยละ 87.8 ไม่ได้ดูรายการวิทยุโทรทัศน์ประจำชุดวิชาและร้อยละ 90.8 ไม่ได้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรทบทวนนโยบายการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวิทยุโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงประจำชุดวิชา ถ้านั้นกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามเอกสารการสอนก็ควรจะต้องแก้ไขและปรับปรุงสื่อดังกล่าวนี้ใหม่ แต่ถ้ามองในแง่วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มุ่งให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยแล้ว ก็ควรนำเสนอรายการต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปมีดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษากับสัดส่วนการลงทุนด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา

2. ควรศึกษาเวลา (ปริมาณ) การใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อจะได้ให้คำแนะนำนักศึกษาได้ว่า นักศึกษามีเวลาในการศึกษาเท่าใด ควรลงทะเบียนเรียนเท่าใด หรืออาจสร้างแบบทดสอบโดยให้นักศึกษาทดสอบ เพื่อนำผลที่ได้มาให้ความปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปริมาณชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนกับเวลาที่ใช้ศึกษาของนักศึกษา

